

ΠΟΤΕ ΔΟΥΛΕΙΑ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ

ΔΕΝ ΔΟΥΛΕΥΟΥΜΕ

Συνάδελφοι
και **συναδέλφισσες**
από τον κλάδο του εμπορίου

**ΟΧΙ ΑΛΛΟ ΒΗΜΑ ΠΙΣΩ
ΣΤΟΝ ΕΡΓΑΣΙΑΚΟ ΜΕΣΑΙΩΝΑ!**

**ΝΑ ΑΠΕΡΓΗΣΟΥΜΕ ΟΛΟΙ & ΟΛΕΣ
ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ 13 ΑΠΡΙΛΗ**

Εργοδότες, κυβερνώντες, τρόικα και οι μηχανισμοί τους μάς γυρνάνε έναν αιώνα πίσω. Το 1909 ήταν η τελευταία φορά που δούλευαν οι εμποροϋπάλληλοι Κυριακή.

Εδώ και 4 χρόνια τα αφεντικά προσπαθούν να ξεπεράσουν την κρίση τους, κάνοντας πειράματα πάνω στις πλάτες μας, με άμεση συνέπεια τη συνεχή υποτίμηση της εργασίας μας και την ολοένα αυξανόμενη όξυνση της εκμετάλλευσης του κόσμου της εργασίας. **Ο στόχος τους είναι διπλός.** Από τη μια, προς όφελος τόσο των μεγάλων όσο και των μικρών εργοδοτών, **να τσακίσουν ό,τι έχει απομείνει από τις εργατικές κατακτήσεις και δικαιώματα για τους εργαζομένους** που βρίσκονται πίσω από τις λουσαάτες βιτρίνες, υπό ένα καθεστώς εκμετάλλευσης και κατατρομοκράτησης που ολοένα και εντείνεται. Και από την άλλη, **να ξαναμοιραστεί η πίτα της αγοράς προς όφελος των μεγάλων εμπορικών ομίλων και πολυεθνικών.**

Δεν υπάρχουν πια σταθερά ωράρια, τα ρεπό είναι είδος προς εξαφάνιση, ο μισθός μας είναι ψίχουλα, μας χρωστάνε μισθούς μηνών, μας συμπεριφέρονται σαν σκουπίδια. Τα είδαμε και τα ζούμε όλα. Εκ περιτροπής εργασία με 3ήμερα και 4ήμερα, γενίκευση του σπαστού ωραρίου, ατομικές συμβάσεις που κλέβουν το μισθό μας και μας μετατρέπουν σε εργαζόμενους «λάστιχο», με την τρομοκρατία της απόλυσης και τον εκβιασμό του κλεισίματος των επιχειρήσεων όπου δουλεύουμε και της ανεργίας να αιωρείται συνέχεια πάνω από το κεφάλι μας.

**ΔΕΝ ΤΟΥΣ ΦΤΑΝΟΥΝ ΟΛΑ ΑΥΤΑ,
ΤΩΡΑ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΔΟΥΛΕΥΟΥΜΕ
ΚΑΙ ΤΙΣ ΚΥΡΙΑΚΕΣ!**

Δεν τους ενδιαφέρει αν φτάνουμε στα όρια της εξαθλίωσης, αν το κορμί μας δεν μας βαστάει, αν τα νεύρα μας είναι σπασμένα, αν δεν έχουμε ελεύθερο χρόνο για εμάς και για να βρισκόμαστε με τους δικούς μας ανθρώπους.

**«ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΜΕΝΑ» ΩΡΑΡΙΑ,
«ΝΥΧΤΕΣ ΛΕΥΚΕΣ», ΔΟΥΛΕΙΑ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ
ΛΑΣΤΙΧΟ ΜΑΣ ΕΚΑΝΑΝ ΟΛΗ ΜΑΣ ΤΗ ΖΩΗ!**

ΔΕΝ ΨΩΝΙΖΟΥΜΕ

...καταναλωτές

**εργαζόμενοι και εργαζόμενες,
άνεργοι και άνεργες**

Η κατάργηση της κυριακάτικης αργίας στο εμπόριο ανοίγει την πόρτα για κατάργησή της σε όλους τους κλάδους και την ολοκληρωτική καθυπόταξη της κοινωνίας στους νόμους της αγοράς.

Με απίστευτο θράσος, αλλά και με ξεκάθαρη πολιτική στόχευση, σε μια εποχή που η συντριπτική πλειοψηφία του κόσμου προσπαθεί να επιβιώσει μάς λένε ότι ο κόσμος θέλει τα μαγαζιά περισσότερες μέρες και ώρες ανοιχτά για να μπορεί να ψωνίζει. Ναι, σίγουρα αυτό λείπει από το 1.500.000 ανέργους και τους 800.000 απλήρωτους εργάτες του ιδιωτικού τομέα. Δεν έχουν τον χρόνο να πάνε στα μαγαζιά! Το ίδιο πρόβλημα προφανώς έχουν και οι συνταξιούχοι και οι δημόσιοι υπάλληλοι που είδαν μισθούς, συντάξεις και δώρα να πετσοκόβονται!

Εμείς λέμε ότι ούτε στις «εποχές της αφθονίας» ούτε, πολύ περισσότερο, σήμερα χρειάζεται τα καταστήματα να λειτουργούν με ξεχειλωμένα ωράρια, επτά ημέρες την εβδομάδα και με εξαθλιωμένους και χωρίς δικαιώματα εργαζομένους. Αυτό που επιδιώκουν είναι να δημιουργήσουν συνειδήσεις καταναλωτών, καταναλωτών εμπορευμάτων, διασκέδασης, πολιτικής κτλ. Γιατί ξέρουν καλά ότι όσο όλοι και όλες εμείς θα σκεφτόμαστε σαν πελάτες και όχι ως εργάτες, αυτοί θα συνεχίσουν να θησαυρίζουν από την εξοντωτική δουλειά μας και να αναπαράγουν την εξουσία τους με την ανοχή μας.

Ας μην υπάρχουν αυταπάτες. Η κατάργηση της κυριακάτικης αργίας δεν αφορά μόνο το εμπόριο. Πολύ σύντομα και άλλοι εργασιακοί κλάδοι (απόθήκες, μεταφορές, κούριερ, τράπεζες κτλ) θα κληθούν να εργαστούν Κυριακές. Η διάχυση του 40ωρου σε 6 μέρες, που ψηφίστηκε στο τελευταίο μνημόνιο, οι απαιτήσεις της τρόικας και των εργοδοτών που κρύβονται από πίσω της για 6 μέρες δουλειάς, δείχνουν ότι αυτή θα είναι η κατεύθυνση για όλους.

Συνάδελφοι

και **συναδέλφισσες**
από τον κλάδο του εμπορίου

Τους αρκεί να κρατάνε τα μαγαζιά τους ανοιχτά για να πουλάνε συνεχώς και να κερδίζουν από τον δικό μας ιδρώτα. Ακόμα και παραβαίνοντας τις όποιες συμβατικές υποχρεώσεις τους από αυτά τα αναμφισβήτητα ευνοϊκά γι' αυτούς μέτρα. Ήδη αυτές τις 4 Κυριακές που άνοιξαν τα μαγαζιά η προσαύξηση του 75% στα περισσότερα δεν πληρώθηκε, ενώ σε πολλά δεν δόθηκε ούτε το ρεπό. Δεν είμαστε σκλάβοι της αγοράς και των εργοδοτών! Είμαστε εργαζόμενοι, άνθρωποι με ανάγκες, δικαιώματα και αξιοπρέπεια!

ΝΑ ΜΗΝ ΤΟΥΣ ΑΦΗΣΟΥΜΕ ΝΑ ΛΗΛΑΤΟΥΝ ΤΙΣ ΖΩΕΣ ΜΑΣ ΝΑ ΜΗΝ ΜΑΣ ΚΛΕΨΟΥΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΑΡΓΙΑ

Οι αντιστάσεις, με αιχμή τα ζητήματα του ωραρίου και όχι μόνο που έχουν αναπτυχθεί στο χώρο του εμπορίου κατά τις προηγούμενες δεκαετίες (1997, 2005) αλλά και πρόσφατα τα τελευταία χρόνια και φυσικά η συνέχειά τους, πρέπει να γίνουν υπόθεση όλων. Τη λύση δεν θα μας τη δώσει κανένας «σωτήρας» ή «ειδικός του αγώνα». **Τη λύση θα τη δώσουμε εμείς οι εργαζόμενοι, ντόπιοι και μετανάστες, βασιζόμενοι στις δικές μας δυνάμεις.** Με την «από τα κάτω» οργάνωσή μας, με την ταξική μας αλληλεγγύη και την αντίστασή μας, μέσα και έξω από τους χώρους δουλειάς μας, στις γειτονιές μας και παντού. Ποτέ δεν χαρίστηκε τίποτα στους εργαζομένους. Τα πάντα, όπως και η κυριακάτικη αργία, ήταν αποτέλεσμα σκληρών αγώνων. Πάντα έτσι προχωρούσε η ζωή. Αυτό πρέπει να γίνει και τώρα. **Όσο δύσκολο και αν φαίνεται, μπορούμε να τους σταματήσουμε, αρκεί να είμαστε όλοι και όλες μαζί και αποφασισμένοι.** Αυτό είναι που φοβούνται οι εργοδότες. Γι' αυτό δεν θέλουν να μιλάμε μεταξύ μας για τα εργασιακά προβλήματά μας και να μη σηκώνουμε κεφάλι στη δουλειά. **Τα πάντα όμως εξαρτώνται από εμάς. Αρκεί να σπάσουμε το φόβο και να παλέψουμε για τις ζωές μας. Να παλέψουμε ενάντια στα «απελευθερωμένα» ωράρια και την κατάργηση της κυριακάτικης αργίας, από τη σκοπιά των εργατικών συμφερόντων και αναγκών.** Να παλέψουμε να καθορίζουμε εμείς τον εργάσιμο χρόνο μας και όχι μονομερώς τα αφεντικά.

Κανένας για δουλειά την Κυριακή!

ΑΝΟΙΧΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ

μεταξύ εργαζομένων στο εμπόριο
για τα προβλήματα στη δουλειά
και την οργάνωση των αντιστάσεων

Κυριακή 30 Μάρτη, στις 11:30πμ

στα γραφεία του Συλλόγου Υπαλλήλων
Βιβλίου-Χάρτου Αττικής (Λόντου 6, Εξάρχεια)

...καταναλωτές

**εργαζόμενοι και εργαζόμενες,
άνεργοι και άνεργες**

Στην εποχή της βαρβαρότητας θέλουν οι αγορές να αποφασίζουν για τα πάντα, οι εργαζόμενοι να γίνουν οι σύγχρονοι δούλοι και οι ζωές μας να προσαρμοστούν στις ανάγκες της αγοράς. Οι χώροι του εμπορίου, όπου πολλοί και πολλές από εμάς εργαζόμαστε, ήταν πάντα το «πειραματικό εργαστήριο» των νέων εργασιακών σχέσεων. Από εδώ ξεκίνησε το ωρομίσθιο, οι συμβάσεις ορισμένου χρόνου, τα σπαστά ωράρια και απλώνονταν σαν γάγγραινα και στους άλλους κλάδους. Σε κάθε «απελευθέρωση» του ωραρίου, υπουργοί και αφεντικά υπόσχονταν νέες θέσεις εργασίας και το μόνο που απέμενε μετά ήταν ακόμη μεγαλύτερη ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων, ακόμη μεγαλύτερη εντατικοποίηση και χτύπημα των μισθών.

ΑΝ ΕΠΙΛΕΓΕΙΣ ΝΑ ΨΩΝΙΖΕΙΣ ΚΥΡΙΑΚΗ, ΕΤΟΙΜΑΣΟΥ ΝΑ ΔΟΥΛΕΨΕΙΣ ΚΥΡΙΑΚΗ!

Η αλήθεια είναι ότι τα αφεντικά του εμπορίου και η κυβέρνηση βρήκαν κι έναν απρόσμενο σύμμαχο, πέρα από τον Τόμσεν, την τρόικα, τα καθεστωτικά ΜΜΕ και τους μεγαλοδημοσιογράφους, δηλαδή πέρα από τους φυσικούς και δεδομένους συμμάχους τους. Αναφερόμαστε στους ανθρώπους που κατέβηκαν στην αγορά (τριγυρνώντας άσκοπα οι περισσότεροι, αφού δεν υπήρχε φράγκο στην τσέπη), παίζοντας ουσιαστικά το παιχνίδι αυτών που ληλατούν τα εργατικά δικαιώματα και τις ζωές μας. Εργαζόμενοι, άνεργοι, συνταξιούχοι δεν έδειχναν να σκέφτονται, όχι μόνο ότι στρέφονται ενάντια στους συναδέλφους τους, αλλά και ότι αυτό μπορεί να γυρίσει στους ίδιους μπουμερανγκ και να βρεθούν και αυτοί να δουλεύουν Κυριακή. Βέβαια το έργο το έχουμε ξαναδεί. Ιδιωτικοί υπάλληλοι ενάντια σε δημόσιους, άνεργοι ενάντια σε εργαζομένους, αγρότες ενάντια σε ναυτεργάτες και πάει λέγοντας. Ο κοινωνικός κανιβαλισμός σε όλο του το μεγαλείο!

Τα πράγματα είναι πολύ ξεκάθαρα. Δεν μπορείς να κάθεται στον καναπέ και να βρίζεις τα μνημόνια, την τρόικα, το Σαμαρά, το Βενιζέλο, το ΜΕΓΑ και τον ΣΚΑΪ και την άλλη στιγμή να παίρνεις θέση δίπλα σε όλους αυτούς και δίπλα στα αφεντικά, ενάντια στους εργαζομένους και τα καταπιεζόμενα κομμάτια της κοινωνίας που τους διαλύουν τις ζωές.

Την επόμενη Κυριακή, στις 13 Απρίλη, να βρεθείς δίπλα στους απεργούς - εργαζόμενους στο εμπόριο και θα γευτούμε όλοι μαζί τη χαρά του ταξικού αγώνα, που οργανώνεται και διεξάγεται από εμάς τους ίδιους, και τη χαρά της αλληλεγγύης. Χαρά που είναι πραγματική και όχι κατασκευασμένη, όπως αυτή της κατανάλωσης! Η στήριξή σου στον αγώνα μας αυτό, το μπουκοτάζ από την πλευρά σου, το μπλοκάρισμα της «εύρυθμης λειτουργίας» των καταστημάτων θα είναι καθοριστικά για να βάλουμε επιτέλους φραγμό στα σχέδιά τους.

ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΡΓΑΤΕΣ, ΔΕΝ ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΕΛΑΤΕΣ ΚΑΙ ΣΤ' ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΔΕΝ ΚΑΝΟΥΜΕ ΤΙΣ ΠΛΑΤΕΣ!

Συντονιστικό Δράσης

επικοινωνία: syntonistiko_drasis@espiv.net

**ενάντια στην κατάργηση της κυριακάτικης αργίας
και στα «απελευθερωμένα» ωράρια**